

Dagelijks Brood

Cees van der Vlist

Coverontwerp: Cees van der Vlist

ISBN: 9789403837383

Trefwoorden: Bijbel; Geloof; Theologie; Uitleg.

De Bijbeltekst in deze uitgave is - tenzij anders vermeld - ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling.

© 2010 / 2016 Stichting HSV.

Copyright © 2025 Cees van der Vlist

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevens-bestand, of openbaar worden gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, fotografisch, of op enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijver

Vooraf

Er is een stille schoonheid in het dagelijks openen van Gods Woord — niet als een plicht, maar als een ontmoeting. *Dagelijks Brood* is ontstaan uit dat verlangen: om elke dag gevoed te worden door wat werkelijk leven geeft. Niet door menselijke gedachten, maar door het Woord dat tot ons spreekt met dezelfde kracht en teerheid als toen het voor het eerst werd geopenbaard.

De overdenkingen in dit boek zijn geschreven aan de hand van teksten uit de zesenzestig Bijbelboeken. Elke passage is zorgvuldig benaderd vanuit haar oorspronkelijke taal — Hebreeuws in het Oude Testament en Grieks in het Nieuwe — omdat juist daar de diepte en de gloed van Gods stem het zuiverst doorklinken. Achter elk woord schuilt een wereld van betekenis, een adem van de Geest die uitnodigt om te luisteren, te leren, en te aanbidden.

De toon van dit dagboek is meditatief en beschouwend. Het wil niet slechts uitleggen, maar de lezer meenemen in de ervaring van het Woord: in het ritme van lof en stilte, van vreugde en verwondering, van gebed en dankbaarheid. Iedere overdenking eindigt met een kort gebed — niet als afsluiting, maar als adem van het hart.

Moge deze bladzijden een reis worden waarin je de stem van God hoort, soms zacht en vertroostend, soms oproepend, maar altijd vol genade. Dat Zijn Woord elke dag opnieuw brood mag zijn voor de ziel — levend, voedend, en waarachtig.

Gebod:

Heere God, dank U voor Uw Woord dat blijft, voor elke dag nieuw manna uit de hemel. Zegen wie dit dagboek leest, dat ieder woord mag leiden tot ontmoeting met U — de Bron van Leven en Waarheid. Amen.

1 januari

Jesaja 43:19: *“Zie, Ik ga iets nieuws maken, nu zal het ontkiemen; zult u het niet weten? Ja, Ik zal een weg aanleggen in de woestijn, rivieren in de wildernis.”*

Een nieuw jaar begint niet met de klok, maar met Gods stem. In deze woorden van Jesaja klinkt een belofte voor wie moe is van gisteren: God is niet de Bewaker van het verleden, maar de Schepper van het nieuwe.

Het Hebreeuwse werkwoord *bara* – “maken” – verwijst naar scheppend handelen dat alleen God toekomt. Het nieuwe dat Hij doet, komt niet voort uit menselijke plannen, maar uit Zijn eigen hart.

De woestijn waar wij soms doorheen gaan, wordt door Hem niet ontweken maar *dooraderd* met leven. Een weg in de woestijn is niet slechts uitkomst, maar richting; rivieren zijn niet slechts troost, maar overvloed. Zo begint het jaar met verwachting: niet dat wij alles begrijpen, maar dat Hij alles vernieuwt.

Gebed:

Heere, U Die het nieuwe schept uit het oude, open mijn ogen om Uw weg te zien, zelfs in de dorre plaatsen. Laat Uw Geest stromen als levende rivieren door de woestijn van mijn hart. Amen.

2 januari

Psalm 71:25: *“Mijn lof zult Gij steeds op mijn lippen doen overvloeien, mijn mond zal dagelijks Uw lof verkondigen.”*

Het raakt ons diep dat lof niet slechts een menselijke inspanning is, maar een gave die door God in ons hart wordt geplant.

Het Hebreeuwse woord *halal* betekent juichen, prijzen en eer bewijzen; het is een uitdrukking van vreugde, vertrouwen en toewijding. Wanneer wij nadenken over het overvloeien van lof, beseffen wij dat het een voortdurende uitnodiging is om ons leven door Zijn aanwezigheid te kleuren. Onze woorden, onze gedachten en onze daden kunnen getuigen van Zijn trouw, liefde en goedheid. Samen mogen wij oefenen om dagelijks, in stilte en in woorden, onze dank en bewondering uit te drukken, wetend dat Hij ons hart vervult en onze lippen leidt.

Gebed:

Vader, dank U dat U onze lof doet overvloeien. Help ons dagelijks Uw trouw en liefde te verkondigen. Amen.

3 januari

Efeze 1:3: *“Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus.”*

Het is verwonderlijk dat Gods zegen zo rijk en volmaakt is, en dat Hij ons dit schenkt, niet beperkt door onze omstandigheden hier op aarde.

Het Griekse woord *eulogeo* betekent werkelijk zegenen, lof toezingen en overvloed schenken.

In de Messias ontvangen wij alles wat nodig is voor geestelijk leven, kracht en nabijheid bij God. Wanneer ik hier over nadenk, groeit mijn besef dat geen storm of strijd deze zegen kan vernietigen.

Het leven in Hem is vervuld van rijkdom aan genade, wijsheid en vrede, gegeven door Gods eigen hand.

Gebod:

Vader, help ons dagelijks te leven in de rijkdom van Uw geestelijke zegen, en elkaar herinneren aan Uw genade en trouw. Amen.

4 januari

Spreuken 2:6: *“De HEERE geeft immers wijsheid, uit Zijn mond komen kennis en inzicht.”*

Het is een troost en een uitnodiging tegelijk om te beseffen dat echte wijsheid niet uit onszelf voortkomt, maar een gave is van God.

Het Hebreeuwse woord *chokmah* duidt op praktische, levensveranderende wijsheid, een vermogen om het juiste te onderscheiden en te handelen in overeenstemming met Zijn wil. *Da'ath*, kennis, en *binah*, inzicht, vullen elkaar aan: Gods woorden openen onze ogen en vormen ons hart.

We mogen leren luisteren, nadenken en ons leven laten leiden door Zijn onveranderlijke wijsheid. Wanneer wij ons overgeven aan Zijn leiding, ontdekken wij dat Zijn inzicht ons beschermt, leidt en ons hart vervult met rust, zelfs in verwarrende tijden.

Gebed:

Vader, dank U dat alle wijsheid, kennis en inzicht uit U komen. Leid ons dagelijks door Uw woorden en Uw geest. Amen.

5 januari

Psalm 23:1: “De HEERE is mijn Herder, mij ontbreekt niets.”

Wat een diepe geruststelling klinkt in deze eenvoudige woorden. Het Hebreeuwse woord *ro'eh* betekent herder, iemand die leidt, beschermt en voor zijn schapen zorgt met aandacht en liefde.

Wanneer wij ons leven aan Hem toevertrouwen, ervaren wij dat niets wezenlijks ontbreekt — niet in bezit, niet in vrede, niet in vertrouwen.

Het is geen passieve belofte van gemak, maar van zorgzame aanwezigheid. Zelfs te midden van onzekerheid en uitdagingen is Hij bij ons, wijst Hij de weg, en voorziet Hij in alles wat werkelijk nodig is. Het leven in Zijn herdershand is veilig, geleid door liefde en trouw, en gevuld met diepe rust.

Gebed:

Vader, dank U dat U mijn Herder bent. Leer mij te rusten in Uw zorg, wetend dat mij niets ontbreekt. Amen.

6 januari

Mattheüs 5:3: *“Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.”*

Deze woorden van Jezus openen de Bergrede als een deur naar het hart van God.

Armen van geest — in het Grieks *ptōchoi tō pneumati* — zijn zij die beseffen dat zij geestelijk niets bezitten om voor God te kunnen staan. Zij weten: wij kunnen niets brengen dan leegte, en juist daarin wordt ruimte voor genade geboren.

Wie zijn eigen kracht loslaat, ontdekt de schatten van Gods nabijheid. In hun afhankelijkheid ontvangen zij alles wat werkelijk leven geeft: vrede, vergeving en de zekerheid van Gods liefde. De nederige wordt rijk in Christus, de lege wordt vervuld door Zijn Geest, en de gebogene vindt kracht in Zijn nabijheid.

Gebed:

Vader, leer ons waarachtige armoede van geest. Laat onze leegte gevuld worden met Uw volheid, onze zwakheid met Uw kracht. Maak ons ontvankelijk voor Uw Koninkrijk, opdat Uw vrede in ons woont. Amen.

7 januari

Filippenzen 1:21: *“Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst.”*

Deze woorden van Paulus spreken een diepe overgave uit: zijn leven vindt betekenis uitsluitend in Christus.

Voor Paulus is elke ademhaling een gelegenheid om Christus te dienen, elke stap een uitdrukking van geloof, toewijding en gehoorzaamheid.

Het sterven noemt hij ‘winst’ (*kerdos*), een term die ook commercieel voordeel aanduidt, maar hier vol geestelijke rijkdom, eeuwige vervulling en diepe vrede is. Het toont het perspectief van een hart dat God boven alles plaatst.

Leven en sterven zijn niet langer rivalen; beiden dragen dezelfde bestemming: nabijheid bij Hem, vervulling van Zijn doel en eeuwige gemeenschap met de Schepper.

Gebed:

Vader, laat ons leven gewijd zijn aan Christus en ons sterven vertrouwd in Uw handen. Geef ons moed, vrede en standvastig vertrouwen in elke stap. Amen.

8 januari

Jesaja 43:1 – *“Wees niet bevreesd, want Ik heb u verlost; Ik heb u bij uw naam geroepen; gij zijt van Mij.”*

Gods woorden hier zijn een persoonlijke belofte van bescherming en identiteit.

Het Hebreeuwse *ga'al* (verlosten) verwijst niet alleen naar bevrijding van nood of gevaar, maar ook naar een herstel van relaties en een hernieuwd leven in gemeenschap met Hem. Door ons bij onze naam te roepen, spreekt Hij ons individueel aan; we zijn geen anonieme volgers, maar geliefde kinderen.

Het besef dat wij van Hem zijn, biedt rust, zekerheid en moed in onzekerheid en beproeving. Wie dit gelooft, kan angst loslaten en vertrouwen opbouwen, wetende dat Zijn aanwezigheid en kracht ons voortdurend omringen en dragen.

Gebod:

Vader, help ons niet te vrezen. Laat ons vertrouwen dat wij door U verlost zijn en veilig bij U horen. Amen.

9 januari

Romeinen 6:4: *“Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen.”*

Dit vers benadrukt de diepe betekenis van de doop: het is een symbool van ons sterven aan de zonde en ons begraven met Christus.

Het Griekse woord *baptizó* (“dopen”) duidt niet slechts op een ritueel, maar op een werkelijke geestelijke realiteit: het oude leven sterft, en een nieuw leven begint in verbondenheid met Hem. Net zoals Jezus uit de dood werd opgewekt, zo worden ook wij uitgenodigd om dagelijks te wandelen in een vernieuwd leven.

Het nieuwe leven is niet slechts een verandering van gedrag, maar een transformatie van hart en geest. Onze gedachten, keuzes en handelingen mogen steeds meer weer spiegelen wie Hij is, zodat we als levende getuigen van Zijn opstanding en genade mogen leven in een wereld die Zijn licht nodig heeft.

Gebod:

Vader, laat mijn leven getuigen van Uw opstanding en vernieuwde kracht. Amen.

10 januari

Romeinen 6:7: *“Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde.”*

In dit vers spreekt Paulus over de diepe geestelijke realiteit van ons sterven met Christus.

Het Griekse woord *dikaioō* (“rechtens vrij”) duidt op gerechtigheid, bevrijding en een staat van onschuld voor God. Wie geestelijk gestorven is aan de zonde — door geloof en doop in Christus — is niet langer gebonden aan de macht van de zonde. Dit betekent dat de zonde geen heerschappij meer heeft over het leven van wie in Christus zijn verbonden.

Het sterven aan de zonde is een dagelijkse oproep: niet door eigen kracht, maar door de werking van Gods Geest worden oude neigingen overwonnen en wordt het hart steeds meer verankerd in heiligheid. Vrijheid van zonde opent ruimte voor echte gemeenschap met God, innerlijke rust en een leven dat getuigt van Zijn genade en trouw.

Gebed:

Vader, dank U dat ik door Christus vrij ben van de macht van de zonde. Help mij dagelijks te leven in deze vrijheid. Amen.

11 januari

Romeinen 6:8: *“Als wij nu met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven.”*

Paulus benadrukt hier de diepe verbondenheid met dd Messias.

Het Griekse woord *pisteuō* (“geloven”) verwijst niet alleen naar een intellectueel aanvaarden, maar naar een actief vertrouwen en overgave aan Gods belofte. Wie geestelijk gestorven is met Christus, leeft niet langer voor zichzelf, maar wordt vernieuwd in een leven dat op Hem is gegrondvest.

Deze verbondenheid impliceert een hoopvolle verwachting: net zoals Christus uit de dood is opgewekt, zo zal ook ons geestelijk leven vernieuwd worden. Het sterven met Hem betekent een loslaten van het oude, gebonden leven, zodat een nieuw leven van rechtvaardigheid, vrede en heiliging kan ontstaan. Geloof maakt dit zichtbaar, niet door zichtbare tekenen, maar door een innerlijke zekerheid en vreugde.

Gebed:

Vader, dank U dat ik door Christus deel aan Zijn dood en opstanding. Help mij dagelijks te wandelen in het nieuwe leven dat U geeft. Amen.

12 januari

Romeinen 7:6: *“Maar nu zijn wij ontslagen van de wet, gestorven aan dat waaraan wij vastgebonden zaten, zodat wij in nieuwheid van Geest dienen, en niet in oudheid van letter.”*

Paulus benadrukt de overgang van een leven onder de letter van de wet naar een leven geleid door de Geest.

Het Griekse woord *anorthōs* (“nieuwheid”) duidt op een vernieuwing die van binnenuit komt, een verandering van hart en wil. De oude gebondenheid aan de wet bracht slavernij, angst en schuldgevoelens; de Geest daarentegen leidt tot vrijheid, vreugde, vrede en gehoorzaamheid vanuit liefde.

Door te sterven aan de wet worden gelovigen bevrijd van een verplichting die geen leven kan geven, en krijgen zij de mogelijkheid een waarachtig geestelijk leven te leiden. Het is een uitnodiging om te dienen met een hart dat door Gods Geest vernieuwd is, en niet slechts de uiterlijke regels naleeft, maar leeft in een diepe verbondenheid met Christus.

Gebed:

Vader, dank U dat ik door Christus vrij ben van de wet. Leid mij in nieuwheid van Geest, dienend met een oprecht hart en een leven vol vrucht. Amen.

13 januari

Romeinen 8:1: *“Dus is er nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.”*

In deze woorden klinkt de diepe zekerheid van verlossing en gerechtigheid door.

Het Griekse woord *katakrima* (“verdoemenis”) duidt op straf en oordeel, maar Paulus verzekert dat wie in Christus zijn, vrij is van deze veroordeling. Wandelen “naar het vlees” verwijst naar een leven dat gericht is op zondige verlangens en zelfzucht, terwijl wandelen “naar de Geest” betekent leven geleid door Gods Geest, met een hart dat op Hem vertrouwt en Zijn wil zoekt.

Dit vers nodigt uit om dagelijks bewust te kiezen voor het leven in de Geest, wetend dat de zonde geen ultieme macht over ons heeft. Het is een leven van vrijheid, vrede en vreugde, geworteld in de zekerheid van Gods liefde en de volheid van Christus’ verlossing.

Gebed:

Vader, dank U voor de vrijheid die ik heb in Christus. Help mij dagelijks te wandelen naar de Geest, geleid door Uw liefde en kracht. Amen.

14 januari

Romeinen 8:2: *“Want de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood.”*

In dit vers benadrukt Paulus het diepe contrast tussen twee “wetten”: de wet van de Geest en de wet van de zonde.

Het Griekse woord *nomos* wordt hier gebruikt voor “wet” en verwijst niet alleen naar regels, maar ook naar een kracht of beheersende macht. De wet van de Geest (*pneuma*) is het werk van God dat leven schenkt en bevrijdt, terwijl de wet van de zonde en van de dood de macht van schuld en sterfelijkheid aanduidt die ons vroeger bond.

Door Christus’ werk ontvangen wij vrijheid: niet slechts een verandering van gedrag, maar een innerlijke verandering die ons hart en leven vernieuwt. Deze wet van de Geest geeft ons kracht om te wandelen in vrijheid, vol vertrouwen en vreugde, wetend dat de zonde geen ultieme heerschappij over ons meer heeft.

Gebod:

Vader, dank U dat Uw Geest mij bevrijdt van zonde en dood. Laat mij leven in die vrijheid, geleid door Uw liefdevolle Geest. Amen.

15 januari

Romeinen 8:10: *“Als Christus echter in u is, dan is het lichaam wel dood vanwege de zonde, maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid.”*

Hier spreekt Paulus over de paradox van het leven van een kind van de Heere God: het lichaam blijft sterfelijk en vatbaar voor zonde, maar de geest, waarin Christus woont, leeft door Zijn gerechtigheid.

Het Griekse woord *dikaiosynē* voor gerechtigheid verwijst naar de rechtvaardige positie die God ons schenkt door het geloof, niet door eigen verdienste. De dood van het lichaam betekent niet dat ons bestaan zonder waarde is, maar dat ons aardse bestaan tijdelijk en beperkt blijft.

Tegelijkertijd schenkt de aanwezigheid van Christus, de Messias, in onze geest een nieuw leven, een voortdurende verbinding met God, vervuld van vrede, kracht en innerlijke vrijheid.

Gebed:

Vader, dank U dat ik mag leven door U, zelfs wanneer mijn lichaam zwak is. Dank u dat ik dagelijks mag wandelen in Uw gerechtigheid en kracht. Amen.

16 januari

1 Johannes 4:15: *“Al wie belijdt dat Jezus de Zoon van God is, God blijft in hem, en hij in God.”*

Deze woorden leggen de nadruk op de diepe wederkerigheid tussen geloof en gemeenschap met de Heere God. Het belijden dat Jezus de Zoon van God is, is niet alleen een verstandelijke instemming, maar een geloofsdaad die het hart omvat.

Het Griekse werkwoord *homologeō* betekent “belijden, instemmen, openlijk erkennen” — het duidt op een overtuiging die zichtbaar wordt in woorden en levenswandel.

Wanneer iemand dit belijden uit het geloof doet, vindt er een geestelijke inwoning plaats: God blijft in hem, en hij in God. Deze wederzijdse verbondenheid vormt het hart van een kind van God— een voortdurende eenheid van liefde, vertrouwen en gehoorzaamheid, gedragen door de Heilige Geest.

Gebod:

Vader, dank U dat U woont in wie U als Uw Zoon belijdt. Laat mijn leven een getuigenis zijn van Uw blijvende aanwezigheid. Amen.

17 januari

1 Johannes 4:18: *“Er is in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit. De vrees houdt immers straf in, en wie vreest, is niet volmaakt in de liefde.”*

Deze woorden onthullen de bevrijdende kracht van Gods liefde. Waar Zijn liefde volmaakt wordt in ons, verdwijnt angst — niet door menselijke inspanning, maar door het vertrouwen dat Zijn genade groter is dan ons falen.

Het Griekse werkwoord *ekballō* (“uitdrijven”) schildert een krachtig beeld: liefde verdrijft angst zoals licht de duisternis verdrijft.

Vrees ontstaat waar men onzeker is over Gods aanvaarding, maar de volmaakte liefde verzekert ons van Zijn *onveranderlijke* trouw. In Christus is de straf al gedragen; wie dat gelooft, leeft in vrijheid. Liefde en angst kunnen niet naast elkaar bestaan — de een groeit waar de ander wijkt.

Gebod:

Vader, leer mij rusten in Uw volmaakte liefde.
Amen.

18 januari

1 Johannes 4:19: *“Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefgehad heeft.”*

In dit eenvoudige maar diepzinnige vers ligt de oorsprong van ware liefde. Onze liefde tot God is geen prestatie, maar een antwoord — geboren uit het besef dat Zijn liefde ons voorafging.

Het Griekse *agapaō* benadrukt een liefde die onvoorwaardelijk en opofferend is, voortkomend uit Gods eigen hart.

Gods liefde is niet afhankelijk van onze verdiensten, maar vloeit uit Zijn wezen. Nog vóór wij Hem zochten, had Hij ons al gezien, gekend en bemind. Deze voorafgaande liefde vormt de bron waaruit elke ware toewijding en aanbidding voortkomt.

Wie Gods liefde ervaart, kan niet anders dan liefhebben — het verandert de richting van ons hart, van zelfgericht naar Godgericht.

Gebod:

Vader, dank U dat Uw liefde mij eerst gevonden heeft. Laat mijn leven een antwoord zijn op Uw oneindige genade. Amen.

19 januari

1 Johannes 5:1: *“Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God geboren; en ieder die Hem liefheeft Die geboren deed worden, heeft ook lief wie uit Hem geboren is.”*

Dit vers verbindt geloof, liefde en gemeenschap tot één werkelijkheid. Geloof in de Heere Jezus als de Messias is niet slechts een verstandelijke instemming, maar een nieuw begin — een wedergeboorte uit God zelf.

Het werkwoord *gegennētai* voor ‘is geboren’ duidt op een blijvende staat: wie uit God geboren is, leeft voortdurend vanuit Zijn leven.

Daaruit vloeit een natuurlijke liefde voort, niet alleen voor God, maar ook voor allen die uit Hem geboren zijn. Liefde tot de Vader kan niet losstaan van liefde tot Zijn kinderen. De geestelijke familieband die in Christus ontstaat, overstijgt afkomst, achtergrond en verschil.

Gebod:

Vader, dank U dat U mij hebt doen delen in Uw leven. Leer mij lief te hebben zoals U liefhebt, zuiver en zonder onderscheid. Amen.

20 januari

1 Johannes 5:4: *“Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof.”*

Dit vers ademt de kracht van het nieuwe leven dat uit God is voortgekomen. Wie uit Hem geboren is, draagt een ander beginsel in zich dan de wereld — niet het streven naar macht, eer of zelfbehoud, maar het geloof dat rust op Gods trouw. De wereld, met haar verleiding en ongeloof, lijkt sterk, maar het geloof doorbreekt haar macht, omdat het zich hecht aan Degene die de wereld reeds overwonnen heeft: Jezus Christus (Johannes 16:33).

De overwinning ligt dus niet in menselijke inspanning of vrome ijver, maar in de stille zekerheid van het geloof. Dat geloof ziet voorbij aan zichtbare omstandigheden en vertrouwt op Gods werkelijkheid, zelfs te midden van strijd en lijden. Wie gelooft, leeft niet meer onder de heerschappij van angst of begeerte, maar in de vrijheid van Gods kinderen.

Gebed:

Heere, versterk mijn geloof, opdat ik niet bezwijk onder de druk van de wereld, maar vast zal blijven staan in de overwinning van Christus. Amen.

21 januari

Psalm 100:5: *“Want de HEERE is goed, Zijn goedertierenheid is voor eeuwig, Zijn trouw van generatie op generatie.”*

In dit slotvers van de lofpsalm wordt de reden van aanbidding samengevat: het wezen van God Zelf. Zijn goedheid is geen voorbijgaande eigenschap, maar een eeuwige werkelijkheid die het fundament vormt van Zijn handelen.

Het Hebreeuwse woord *chesed*, vertaald met “goedertierenheid”, drukt een liefdevolle trouw uit die niet afhankelijk is van menselijke verdienste. Het is de vaste, trouwe liefde van God — een liefde die blijft, ook wanneer de mens wankelt.

Zijn *'emunah*, “trouw”, wijst op Gods standvastigheid en betrouwbaarheid. Door alle eeuwen heen blijft Hij Dezelfde: goed, genadig en trouw aan Zijn beloften. Wie Hem kent, mag leven in de zekerheid dat Zijn liefde nooit ophoudt, maar van generatie op generatie voortstroomt als een rivier van genade.

Gebed:

Vader, U bent goed en Uw trouw houdt nooit op. Dank U dat Uw liefde mij draagt en dat Uw goedheid niet verandert. Laat mijn leven een loflied zijn op Uw eeuwige trouw. Amen.

22 januari

Psalm 102:13: *“Maar U, HEERE, U blijft voor eeuwig, de gedachtenis aan U van generatie op generatie.”*

Temidden van vergankelijkheid en menselijke zwakte klinkt hier een krachtig getuigenis van Gods eeuwige bestaan. Terwijl alles om ons heen verandert en voorbijgaat, blijft de HEERE, JHWH dezelfde. Zijn wezen, trouw en liefde zijn niet onderhevig aan tijd of omstandigheden — Hij is de Eeuwige, Die altijd is en blijft.

Het Hebreeuwse woord *zēker*, vertaald met “gedachtenis”, betekent meer dan herinnering; het duidt op het blijvende gedenken van Gods daden en karakter. Van generatie op generatie blijft Zijn Naam voortleven. De mens vergaat, maar Gods trouw draagt de eeuwen door.

Wie dit beseft, vindt rust en zekerheid: ons leven mag vergankelijk zijn, maar het is ingebed in de trouw van een God Die nooit verandert.

Gebod:

Eeuwige God, U blijft voor altijd dezelfde. Dank U dat Uw trouw niet ophoudt, maar voortgaat van generatie op generatie. Amen.

23 januari

Genesis 6:8: *“Maar Noach vond genade in de ogen van de HEERE.”*

Tegen de donkere achtergrond van een wereld vol verdorvenheid schittert dit korte vers als een straal van licht. Terwijl de aarde vervuld was van geweld en zonde, keek God naar één mens met welgevallen. Noach vond genade — niet omdat hij volmaakt was, maar omdat God in Zijn barmhartigheid hem genadig was.

Het Hebreeuwse woord *chen*, “genade”, betekent onverdiende gunst, een welwillende blik van God naar de mens. Noach werd niet behouden om zijn eigen rechtvaardigheid, maar omdat Gods hart bewogen was met hem. Uit die genade vloeide zijn geloof en gehoorzaamheid voort.

In Noach zien wij een voorafbeelding van Christus: door één man schenkt God redding te midden van oordeel. Waar genade wordt gevonden, begint nieuw leven.

Gebed:

Heere, dank U dat ook ik mag leven uit Uw genade. Laat Uw welgevallen rusten op mij, en leer mij wandelen in geloof, zoals Noach, vertrouwend op Uw reddende trouw. Amen.

24 januari

Genesis 9:13: *“Mijn boog heb Ik in de wolken gegeven; die zal dienen als teken van het verbond tussen Mij en de aarde.”*

Na de zondvloed stelt God een zichtbaar teken in van Zijn trouw: de regenboog. De boog wijst niet naar de aarde, maar omhoog, als een herinnering dat het oordeel is afgelegd.

Dit verbond is universeel: het omvat niet alleen Noach en zijn nageslacht, maar “de aarde” — de hele schepping. God verbindt Zichzelf aan Zijn belofte om het leven te bewaren.

Elke regenboog herinnert eraan dat genade sterker is dan toorn, en dat Gods trouw standhoudt ondanks menselijke zwakte.

Zo spreekt de regenboog van hoop: na de storm verschijnt het teken van vrede.

Gebod:

Heere, dank U voor Uw verbond van trouw en genade. Telkens wanneer ik de boog in de wolken zie, wil ik U danken dat Uw beloften vaststaan en Uw vrede blijft. Amen.

25 januari

Openbaring 1:17: *"Wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste."*

Johannes staat voor de heerlijkheid van Christus en valt neer, overweldigd door Zijn majesteit. En toch klinkt dit ene krachtige woord: *wees niet bevreesd*.

Het Griekse *mē phobeisthe* benadrukt een actieve oproep om angst los te laten, niet uit zwakte, maar omdat wij de Eeuwige en Almachtige aanschouwen. Christus als *protos kai eschatos*, de Eerste en de Laatste, belooft dat Hij alle tijden omvat, alles bestuurt en dat geen vijand, gevaar of onzekerheid Hem kan ontglippen.

Onze angst verliest zijn greep wanneer wij beseffen dat Zijn aanwezigheid alles overstraalt en dat Zijn macht en trouw ons veilig dragen, zelfs te midden van onzekerheid of dreiging. Wij mogen leven in deze vrijheid, wetend dat Hij ons leidt en behoedt in elke omstandigheid, nu en voor eeuwig.

Gebed:

Vader, verdrijf onze angst en laat ons rusten in de zekerheid dat U alles in Uw hand houdt. Amen.

26 januari

Genesis 3:20: *“En Adam gaf zijn vrouw de naam Eva, omdat zij moeder van alle levenden is.”*

Te midden van het oordeel over zonde klinkt in dit vers een toon van hoop. Nadat de mens gevallen is, spreekt Adam een naam uit die toekomst ademt: *Eva* — in het Hebreeuws *Chawwah*, afgeleid van *chayah*, wat “leven” betekent. Waar de dood zijn intrede had gedaan, spreekt Adam geloof uit in Gods belofte van leven.

Deze naam is meer dan een aanduiding; het is een getuigenis. Eva wordt de “moeder van alle levenden” omdat door haar nageslacht — uiteindelijk door Christus, de tweede Adam — het ware leven opnieuw zal doorbreken. In de schaduw van verloren licht ontkiemt het eerste sprankje van verlossing.

Zo herinnert dit vers ons eraan dat Gods plan met de mens niet eindigt bij de zondeval, maar verder reikt in genade en herstel.

Gebed:

Heere, dank U dat U leven brengt waar de dood leek te heersen. Leer mij, net als Adam, hoop te spreken in het midden van gebrokenheid, vertrouwend op Uw belofte van nieuw leven. Amen.

27 januari

Efeze 2:10: *“Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.”*

Paulus laat hier zien dat redding niet alleen vergeving inhoudt, maar ook vernieuwing. Wie door genade behouden is, wordt door God herschapen met een doel: om te leven tot Zijn eer. Wij zijn niet het toevallige product van omstandigheden, maar het *maaksel* — het *poiēma* — van God, een kunstwerk gevormd in Christus.

Deze nieuwe schepping is niet het resultaat van onze werken, maar wel de bron ervan. De “goede werken” zijn niet door ons bedacht, maar door God Zelf voorbereid. Hij leidt de weg waarin wij mogen wandelen, zodat ons leven weerspiegelt wie Hij is — vol goedheid, recht en liefde.

Het besef dat wij Zijn maaksel zijn, bevrijdt van eigen streven en geeft rust: God voltooit wat Hij begonnen is.

Gebed:

Vader, dank U dat ik Uw maaksel ben, geschapen in Christus om U te dienen. Leid mij in de werken die U hebt voorbereid, opdat mijn leven Uw handschrift draagt. Amen.

28 januari

Efeze 2:8: *“Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God.”*

In dit vers ligt de kern van het Evangelie: redding is geheel en al Gods werk. Niet onze inspanning, niet onze verdienste, maar Zijn genade is de bron van ons behoud. Genade (*charis* in het Grieks) betekent onverdiende gunst — het vrije, liefdevolle handelen van God tegenover zondige mensen.

Het geloof (*pistis*) is niet de oorzaak van onze redding, maar het kanaal waardoor Gods genade ons bereikt. Zelfs dat geloof is niet uit onszelf, maar een gave van God — het wonder dat ons hart opent om Zijn redding te ontvangen.

Deze waarheid maakt nederig en vrij tegelijk: wij kunnen niets toevoegen aan wat Christus volbracht heeft, maar mogen leven uit Zijn volkomen werk. Zaligheid is geen loon, maar een geschenk dat eeuwige dankbaarheid wekt.

Gebod:

Heere, dank U dat ik door Uw genade gered ben, niet door eigen kracht. Leer mij leven uit geloof, in verwondering over Uw gave van redding. Amen.

29 januari

Psalm 103:1: *“Loof de HEERE, mijn ziel, en al wat in mij is, Zijn heilige Naam.”*

Deze oproep van David is een innerlijke aansporing tot aanbidding. Hij richt zich niet tot anderen, maar tot zijn eigen ziel — het diepste van zijn wezen — om de HEERE te loven. Ware lofprijzing begint van binnenuit, wanneer het hart zich bewust wordt van Gods grootheid, goedheid en heiligheid.

Het Hebreeuwse woord *bārak*, “loven” of “zegenen”, drukt eerbied en dankbaarheid uit tegenover God. Het is geen vluchtige emotie, maar een bewuste keuze om Hem te prijzen met alles wat in ons is: verstand, gevoel, wil en adem. “Zijn heilige Naam” omvat Zijn gehele wezen — wie Hij is, in rechtvaardigheid, genade en trouw.

Wanneer de ziel zich richt op de heiligheid van Gods Naam, worden zorgen kleiner en krijgt het hart vrede. Lof verandert het perspectief: het brengt ons van het tijdelijke naar het eeuwige, van onszelf naar Hem.

Gebed:

Heere, laat mijn ziel U loven met alles wat in mij is. Vul mijn hart met ontzag voor Uw heilige Naam, en laat mijn leven een loflied zijn voor U. Amen.

30 januari

Psalm 103:2: *“Loof de HEERE, mijn ziel, en vergeet niet een van Zijn weldaden.”*

In dit vers roept David zijn ziel op tot een bewuste herinnering. Lofprijzing en dankbaarheid zijn nauw verbonden met herinnering: wie zich herinnert wat God gedaan heeft, kan niet zwijgen. Vergeten is een vorm van geestelijke verarming; herinneren is een daad van geloof.

Het Hebreeuwse woord *gemul*, vertaald met “weldaden”, duidt op alles wat God aan goedheid bewijst — Zijn vergeving, bescherming, voorziening en trouw. Door Zijn weldaden te overdenken, hernieuwt de ziel haar vertrouwen en wordt het hart vervuld van lof.

David spreekt tot zichzelf omdat hij weet hoe snel het hart kan afdwalen of verflauwen. Daarom maant hij zijn ziel om niet te vergeten, maar te blijven danken voor Gods onveranderlijke goedheid.

Gebod:

Heere, leer mij Uw weldaden te gedenken en mijn hart te vullen met dankbaarheid. Laat mijn ziel U loven, telkens opnieuw, om alles wat U hebt gedaan. Amen.

31 januari

Psalm 102:28: *“Maar U blijft Dezelfde, aan Uw jaren zal geen einde komen.”*

In deze woorden klinkt de diepe troost van Gods onveranderlijkheid. Waar alles in de schepping veroudert, verwelkt en vergaat, blijft God eeuwig dezelfde. Hij is niet onderhevig aan tijd, verval of wisseling — Zijn wezen is standvastig, Zijn beloften onveranderlijk, Zijn liefde zonder einde.

Het Hebreeuwse woord *hu'*, voor “Dezelfde”, benadrukt Gods voortdurende identiteit. Hij is vandaag dezelfde als gisteren en zal dat tot in eeuwigheid blijven. Voor de gelovige betekent dit zekerheid: de God Die sprak tot Abraham, Die Israël droeg, Die Zijn Zoon zond, is dezelfde Die ook nu waakt en redt.

In een wereld vol verandering biedt dit vers een vaste grond. Gods jaren kennen geen einde, en wie in Hem schuilt, deelt in de zekerheid van Zijn eeuwige trouw.

Gebod:

Heere, U bent Dezelfde door alle eeuwen heen. In Uw onveranderlijkheid vind ik rust en vertrouwen. Dank U dat Uw trouw nooit ophoudt. Amen.